

Revitalizace kostela sv. Jakuba Většího v Poličce s rodnou světničkou Bohuslava Martinů

Návrh expozice na severní oratoři

„Knihy jako bohatství církve - knihovny poličského děkanství a vikariátu“

Libreto /popis exponátu - potřeba restaurování – popiska/

Mgr. Jana Oppeltová, Ph.D. archivárka a historička jana.oppeltova@upol.cz

21.2. 2016

Záměrem této části expozice je představit výjimečné postavení kostela sv. Jakuba v Poličce, v němž jsou posledních sto let uchovávány tři knihovní celky, které sloužily místním duchovním i laikům. Jedná se o soubor rukopisů literátského bratrstva, které je úzce spojené s hudební tradicí místního kostela, děkanská knihovna doložená již v poslední čtvrtině 18. století a vikariátní knihovna systematicky budovaná od roku 1825. Navzdory požáru kostela roku 1845, který zlikvidoval část literátských rukopisů, se obě knihovny (uložené v této době na děkanství) dochovaly, což je v rámci královéhradecké diecéze výjimečné. Návštěvníkům se nabízí tak unikátní možnost se seznámit s těmito knihovními fondy, jimž dosud nebyla věnována badatelská pozornost. Expozice, která bude věnována historii, skladbě a dochovaným rukopisům literátského bratrstva a tiskům děkanské a vikariátní knihovny, bude zcela unikátní v rámci České republiky, neboť doposud nikde nejsou tyto fondy vystaveny a tak zpřístupněny veřejnosti.

Poznámka, týkající se vitrin, v nichž budou vystaveny knihy: Pro expozici budou v první řadě zajištěny uzamykatelné vitriny, které budou vykazovat vhodné parametry na vystavení knih a dokumentů. Dále je třeba počítat také s pravidelným obměňováním expozice a to nejméně jednou do roka, vždy počátkem návštěvnické sezóny. Scénář tedy počítá s dvěma skupinami knih (označenými skupina I. a II.), které budou vystavovány vždy jen jednu návštěvnickou sezónu. Pokud budou rukopisy a tisky prezentovány otevřené, je zapotřebí, aby zhruba jednou za měsíc byly otočeny na jinou stranu.

Literátský kůr

/Úvodní panel/

Literátská bratrstva – tato náboženská a hudební sdružení – představují pozoruhodnou kapitolu českých kulturních dějin. Jejich symbolem byly početné kancionály. V Poličce činnost literáků začíná koncem 15. století a náleží, tak jako ve většině tehdejších českých měst, k evangelickému vyznání. Politické a náboženské změny třicetileté války vedly k přijetí katolického vyznání a roku 1653 jsou vydány literátské artikule. Roku 1787 byla výnosem Josefa II. zrušena veškerá literátská bratrstva, ovšem po určité době byla obnovena. Jejich činnost byla znovu ukončena v období komunismu po r. 1948, pak neoficiálně obnovena. Literátský sbor v Poličce zanikl po r. 1992. Určitým pokračovatelem tradice je nynější kostelní pěvecký sbor (dle sdělení dr. Junka).

Fond rukopisů literátského kůru v Poličce uchovává dnes celkem 46 kusů rukopisů (v několika případech konvolutů rukopisů a tisků), které jsou označeny signaturami L 01 – L 46. Většina z nich byla napsána v době po velkém požáru v roce 1845, kdy všechny zpěvníky i notový materiál, který měli členové uschován v kostele, shořel a bylo nutné jej co nejdříve nahradit. Ve dnešním fondu je ale pět svazků, které byly napsány před požárem (čtyři jsou datovány rokem 1776, jeden pak 1838) a byly patrně uchovávány mimo kostel a teprve později byly věnovány literátskému kůru. Rukopisné zpěvníky pro členy literátského kůru, které zaujmou jak svou výzdobou tak také vazbou, vznikaly i později, nejmladší opsané svazky tohoto souboru pocházejí z roku 1910.

Kromě úvodního panelu (umístěného na sloupu oratoře s pohledem do presbytáře), který bude věnován historii a činnosti literátského bratrstva dovedené až do 20. století, budou zde dvě vitríny s rukopisy, které vznikly pro členy bratrstva a v mnohých případech připomínají jména poličských rodů, jejichž členy byly pořizovány, opisovány a užívány.

V první vitrině (blíže vstupním dveřím) budou vystaveny rukopisy reprezentující různá období svého vzniku. Budou tak prezentovány zpěvníky z roku 1766, které vznikly ještě před josefinským rušením bratrstev a dokládají spojení literátského kůru v Poličce s bratrstvem sv. Josefa, dále prosté svazky sepsané těsně po velkém požáru v roce 1845 a konečně také nejmladší díla z počátku 20. století. Všechny tyto typy rukopisů jsou dokladem dlouholeté a živé tradice místních literátů.

Rukopisy zajímavé z hlediska svého	Specifikace	Skupina I.	Skupina II.
vzniku	nejstarší dochované rukopisy: z roku 1776, připomínající bratrstvo sv. Josefa, z roku 1838	L35, L36 L07 (rok 1838)	L37, L38
	rukopisy vzniklé po požáru v roce 1845	L08	L09
	nejmladší rukopisy	L14	L24

V druhé vitrině se návštěvníci seznámí s různými oblastmi činnosti bratrstva a vystaveny budou také rukopisy reprezentující kvalitní výtvarné zpracování či zajímavou vazbu. Žánrově dochované manuskripty dokumentují celou šíři uplatnění tohoto sboru – nalezneme zde roráty, zpívané v adventním čase, pašije na Květnou neděli i Velký pátek, kancionálové písně, žalmy a hymny pro různá liturgická období i písně hrané při pohřbech. Součástí fondu jsou vedle jednoduchých nezdobených svazků i rukopisy, které byly opatřeny barevnými nadpisy, iniciálami, kreslenými bordurami a vinětami. Nejméně dva exempláře z celého souboru zaujmou netradiční vazbou.

Rukopisy zajímavé z hlediska svého	Specifikace	Skupina I.	Skupina II.
obsahu	roráty	L10	L16
	pašije	L18	L19
	pohřební písně	L32	L33
	žalmy a písně	L25	L29
výzdoby	barevné nadpisy, kresby	L05, L03	L06,
	zajímavá amatérská vazba z 19. století	L01, L02	L10

Seznam 6 rukopisů, které si vyžádají náročnější restaurátorský zásah:

Sign.	Titul díla	Navrhovaná míra restaurátorského zásahu
L 01	Paiger, Jan: Zpěvník rajský (rukopis). 1864	Vyčištění a oprava vazby, doplnění kování a spony na přední desce (bude prezentována vazba)
L 02	Mužík, František: Písně kostelní kůru literátského (rukopis). 1908	Vyčištění a oprava desek od vosku, oprava rohů (bude prezentována vazba)
L 08	Kancionál obsazením písní na celý týžden rorátní vypsáný (rukopis). 1846	Oprava papírové desky, vyčištění štítku (bude prezentována deska)
L 09	Martinů, Jan: Kancionál rorátní obsazenými písní na celý týžden (rukopis). 1848	Vyčistit (bude prezentován titulní list a přídeští s kolorovanou rytinou Jana Nepomuckého)
L 10	Kabeláč, Jan: Roráte (rukopis). 1848	Oprava vazby (rozpadá se knižní blok, prezentována bude přední deska)
L 36	Kancionál kůru literátského (rukopis). 1776	Uvolněné listy, špinavé listy (budou prezentovány texty)

Dalších 40 rukopisů potřebuje jen běžné ošetření drobné opravy a odprašnění.

Děkanská knihovna

/Úvodní panel/

Historický fond děkanské knihovny v Poličce byl v roce 2015 z katalogizován a díky tomu je možné přinést celou řadu dosud neznámých informací o její historii i současné skladbě fondu. Míra dochování i její skladba řadí tuto knižní sbírku mezi nejvýznamnější existující historické farní a děkanské knihovny východní části královéhradecké diecéze. Děkanská bibliotéka v Poličce byla založena patrně v poslední třetině 18. století, kdy se její součástí stala knižní pozůstalost poličského děkana Karla Leopolda Neupauera (děkanem 1721-1762) čítající 259 položek, fond staroboleslavského kanovníka Josefa Raimunda Bauera, jemuž patřilo 101 knih a drobné odkazy dalších tří kněží. Toto rozvrstvení nám zachycuje nejstarší inventář z roku 1785. Další

inventář z roku 1831 eviduje celkem 959 titulů (některé byly nejspíše reprezentovány více svazky), uložených nejspíše na děkanství., kde bibliotéka společně s děkanským archivem přežila zničující požár města a kostela roku 1845. O dochování původního fondu nás přesvědčují některé vlastnické poznámky, v nichž jsou zachycena jména poličských duchovních.

Dnešní historický fond děkanské knihovny je rozdělen do několika signaturních řad. Řada A, která respektuje historické značení knih pomocí papírových štítků nalepených na hřbetě knih, čítá 44 svazků, které z větší části spadají do kategorie staré tisky (tj. knihy vytištěné v letech 1501–1800), pět bylo vydáno později, nejmladší pak roku 1822. Řada B a C zahrnuje staré tisky rozdělené dle formátu – signatura B čítá 22 svazků foliového formátu, signatura C pak 107 kvartů a osmerek, tedy knih menších formátů. Nově zavedené signatury jsou i mezi knihami tzv. historického fondu, tj. tisky vydanými v letech 1801–1860) – signatura D (větší formát) čítá 5 svazků, a signatura E, vyhrazená menším knihám, celých 215 signatur. Dohromady se zde nalézá 393 svazků, v nichž je (díky různým přívěškům) obsaženo 445 děl.

Kromě úvodního panelu (umístěného na sloupu oratoře s pohledem do presbytáře), který bude věnován vzniku, historii a skladbě děkanské knihovny a připomene její tvůrce i dosud známé katalogy. Úvodní panel by měl být obklopen dvěma portréty duchovních z galerie děkanů – nejlépe portréty Karla Josefa Hrona z Lichtenberka a Josefa Františka Štefky. Dále zde budou čtyři vitríny, z nichž první přiblíží návštěvníkům původní vlastníky dosud zachovaných svazků, druhá výzdobu starých tisků, třetí cenné vazby a poslední obsahovou strukturu děkanské knihovny. Z edukativních důvodů budou ve vitrínách použity i některé knihy z rukopisného fondu literátského bratrstva (pro srovnání grafických technik s kresby perem) a z vikariátní knihovny (pro porovnání obsahové skladby děkanské a vikariátní bibliotéky), naprostá většina svazků bude pocházet u děkanské knihovny.

V první vysoké vitríně (vedle vstupních dveří) by měly být vedle sebe (na způsob knihovny hřbetem ven) vyrovnány různé vazby (kožená se zlatým tiskem, se slepotiskem, pergamenová, papírová) a to ve dvou řadách (dole větší foliové formáty, výše menší kvartové svazky). Na nejvyšší polici by měl být prezentován misál v kožené vazbě se stříbrným kováním na přední desce.

Tisky zajímavé z hlediska své vazby	Specifikace	Signatury
Velké formáty	kožená vazba, zlatotisk	A 01, A 04, B 07
	kožená vazba, slepotisk	B 10, B 13, B 14/1, 2,
	pergamenová vazba	
	různý materiál	
Malé formáty	kožená vazba, zlatotisk	A 22, A 51, A 57, A 64, A 66
	kožená vazba, slepotisk	A 92, C 38
	pergamenová vazba	A 77, A 78, C 34, C 35
	různý materiál	A 19 (poloperg), A 79, C 50/ 1 – 2, C 51 (polokožená), A 30, A 43, A 46, A 99, (papír.)
Misál s kováním		B 06

V druhé nízké vitríně, která bude instalována v blízkosti předchozí, budou představeny svazky zajímavé svou výzdobou. Otevřené knihy by měly ukázat na konkrétním příkladu rozdíl mezi kresbou (L 06) a různými grafickými technikami, které je možno najít v tiscích 17. – 19. století – dřevořezem, mědirytinou, ocelorytem a litografií. Stejným způsobem na konkrétních svazcích budou dokumentovány také rozdíly mezi různými typy písma – novogotickým (švabach, fraktura) a humanistickým (antikva, italika).

Skupina tisků	Specifikace	Skupina I.	Skupina II.
Výzdoba	kresba	L 05	L 06
	dřevořez	A 102	C 33
	mėdirytina	B 07	C 03/5
	litografie	D 04	D 04
	dřevoryt	E 23	E 29
Písmo	novogotické (fraktura, švabach)	B 20	C 40
	humanistické (antikva, italika)	C 49	

Třetí přiléhající nízká vitrína představí původní vlastníky knih, které označují vlastnické poznámky, vepsané v konkrétních svazcích. Z poličských duchovních budou připomenuti děkané Karel Leopold Neupauer,

Karel Josef Hron z Lichtenberka, Josef František Štefka či kaplani Josef Smejkal, Karel Pečený, Josef Kopecký. Další vystavené svazky mohou upozornit také zajímavé předchozí vlastníky zdejších svazků, jako byl malíř Anton Johann Venuto, tvůrce mapy královéhradecké diecéze či rychnovská piaristická kolej.

Skupina tisků	Specifikace	Skupina I.	Skupina II.
poličští děkané	Neupauer, Karel Leopold	C 41	
	Hron z Lichtenburka	A 83	B 05
	Štefka Josef František		C 08
poličští kaplani	Josef Smejkal	A 86	
	Karel Pečený		B 03
	Josef Kopecký	E 19	
kostel	kostel sv. Michaela v Poličce	B 08	
cizí	piaristická kolej v Rychnově nad Kněžnou		C 65
	Anton Johann Venuto	C 61/1	C 61/2

Čtvrtá vitrína uprostřed místnosti návštěvníkům přiblíží obsahovou skladbu děkanské (a částečně také vikariátní) knihovny. Knihy v majetku děkanského benefícia je možné rozdělit do několika skupin. První z nich by zahrnovala knihy liturgické, bez nichž by nebylo možné zajišťovat bohoslužebný provoz v kostele – misály, breviáře a rituály. Ilustračně k této skupině mohou být doloženy i modlitební knihy a kancionály, které na bohoslužby nosili věřící, z nich část se ve fondu také dochovala. Druhá skupina bude zahrnovat Bible v původních jazycích – hebrejštině a řečtině i různých překladech – latinském, českém i německém a biblickou konkordanci, tedy slovník všech v Bibli se nacházejících slov.

Překlady Bible, konkordance a různé výklady pak kněžím sloužily k přípravě kázání, která jsou tradičně nejběžněji zastoupenými žánry církevních knihoven. I zde se nacházejí jak příručky pro kazatele, tak také kázání latinská, česká i německá. S profesní přípravou kněží pak nepochybně souvisí i základní příručky z dogmatiky, morálky, liturgiky, církevního práva či církevní historie.

Studijní přípravu zdejších duchovních dokumentuje i dílo Lucia Annaea Senecy a další práce z filosofie či rétoriky i unikátní slovník jedenácti jazyků či další jazykové či naučné slovníky. Najdeme zde však i díla z jiných oborů, které nejsou ve farních knihovnách obvykle zastoupeny – geografie, astronomie či medicíny. Unikátní jsou zde i díla krásné literatury, mezi nimiž překvapí zejména početně zastoupená francouzská beletrie.

Na několika příkladech by zde měla být představena i obsahová skladba vikariátní knihovny, která se od popsané struktury poněkud lišila, neboť byla určena nejen pro duchovní, ale také pro učitele, působící na území poličského vikariátu. Důraz bude položen na osvícenskou literaturu, pedagogické tituly a také nejnovější informace, zajišťované propracovaným oběhem odebíraných periodik.

Skupina tisků	Specifikace	Skupina I.	Skupina II.
Liturgické knihy	misál	B 09	C 07
	breviář	A 75	C 08
	rituál	C 11	C 12
	modlitební knihy a kancionál	C 15	C 21
Bible	hebrejšтина, řečtina / latina	B 01	C 01
	čeština	B 02	
Homiletika	příručky pro kazatele	A 24	B 12
	kázání latinská	C 29	C 30
	kázání česká	B 16	C 47
	kázání německá	A 50	C 37
Teologie	biblistika / dogmatika	C 06	C 27
	liturgika / církevní právo	B 11	B 17
	církevní dějiny	A 98	C 60/1 -2
Ostatní	filozofie	C 62	A 6
	slovníky	A 7	C 57
	přírodní vědy	B 19, C 67	B 21, C 68
	beletrie	A 74	C 69

	beletrie francouzská	A 76	C 71
	periodika		A 54

Seznam 24 historických tisků, které si vyžadají náročnější restaurátorský zásah:

Sign.	Titul díla	Navrhovaná míra restaurátorského zásahu
A 06	[Seneca (ca 4 př. Kr.-65 po Kr.); [Lipsius, Justus (1547-1606)]; [Opera, quae exstant omnia]. [Antverpiae], [1605].	Velmi poničená kniha, zničená pergamenová vazba, akefalická, třeba odplísnit, vyčistit
A 07	[Calepino, Ambrogio, 1435-1511]: [Dictionarium undecim linguarvm, iam postremo accurata emendatione, atque infinitorum locorum augmentatione]. [Basileae], [Henricpetrus, Sebastianus] [1616].	Prasklá zadní deska, zkontrolovat ph
A 43	Jan Zlatoustý, svatý (asi 347-407): Predigten und kleine Schriften.. Fünfter Band. Prag, 1785.	Potrhaný papírový pokryv hřbetu a desek
A 51	Krammer, Michael (1726 -): Sammlung heiliger reden über wichtige Wahrheiten der sonntäglichen Evangelien auf das ganze Jahr. Des ersten bandes zweiter theil. Prag, Mangholdt, Felix 1775.	Drobná oprava hřbetu a koženého potahu desek
A 57	Orléans, Pierre Joseph d' (1641 - 1698): Histoire des revolutiones d'e Spagne. Tome quatrie'me. A la Haye, Scheurleer, Henri 1734.	Potrhaná horní část hřbetu
A 64	Gayot de Pitaval, François (1673 - 1743): Esprit des conversations agreables. Tome III. Paris, 1731.	Drobná oprava v dolní části hřbetu
A 66	Gautruche, Pierre (1602 - 1681): L'Histoire Sainte. Paris, Gras, Nicolas 1700.	Drobná oprava v horní části hřbetu
A 77	[Du Noyer, Anne-Marguerite (1663-1719)]: [Lettres historiques et galantes, de deuxdames de condition]. [Tome troisieme]. [Cologne], [Marteau, Pierre] 1733.	Očištění pergamenové vazby, odstranění papírového štítku v horní části hřbetu
A 78	Heimbach, Matthias (1666 - 1747): Praxis catechetica, sive manuductio pro instruendis rudibus elementa fidei et morum. Vetero-Pragae, 1713. Fitzky, Joannus Norbertus	Rekonstrukce pergamenového (?) pokryvu desek (třeba zachovat papírový štítek se signaturou 78)
A 79	[Alletz, Pons-Augustin (1703-1785)]: Les Lecons de Thalie ou les tableaux des divers ridicules Que la Comedie presente: Portraits, Caracteres, Critique des mœurs Maximesde conduite propres a la Societe. Tome premiere. Paris, 1751.	Drobné opravy desek a hřbetu
A 92	Tobl, Raphael; Brandt, Florianus: Theses theologiae de sacramentis in genere. Pragae, Brandt, Florianus 1719. Beringerin, Barbara Francisca	Drobné opravy koženého pokryvu desek a hřbetu
B 02	BiblJ Česká to gest wssecka swatá Pijsma obogijho Starého y Nowého Zákona opět w nowę wydaná a Wytisstěná w Starém Městě Pražském pracý a Nákladem Girijho Melantrycha z Awentýnu]. [Praha], [1577].	Celková potřeba konzervace , potrhání listy, uvolnění hřbet, odstranění nevhodných laických oprav
B 06	Missale Romano Bohemicum conformatum juxta decretum SS. Concilii Tridentini restitutum S. PII V. pontificis maximi jussu editum et Clementis VII. primum nunc denuo Urbani Papae VIII. auctoritate recognitum. Vetero-Pragae, Höger, Mathias Adamus 1735.	Oprava pokryvu, přeleštění kovových prvků, přenesení chybějící nárožnice ze zadní na přední desku, obnova zlatotisku na hřbetě, oprava natržených listů kánonu
B 07	Novum missale Romanum ex decreti sacrosancti Concilii Tridentini restitutum S. PII V. pontificis maximi jussu editum Clementis VIII. et Urbani PP. VIII. auctoritate recognitum. Augustae Vindelicorum, Veith, Philippus Jacobus 1739.	Oživení odřené hřbetu a desek, uvolnění listy z knižního bloku
B 10	Missae defunctorum juxta usum ecclesiae Romanae cum ordine et canone extensae. Antverpiae, Lochnerus, Joannis Christophus 1724.	Listy potrhány, poškozené červotočem
B 14-1	Claus, Joseph Ignaz (1691-1775): Spicilegium catechetico concionatorium. Id est conceptus exegetici ex praestantissimis auctoribus collecti et variis Sacrae Scripturae figuris, sanctorum patrum sententiis, doctrinis moralibus imilitudinibus et exquisitis historiis industriose elaborati. Pars I. Tomus I. et II. Augustae Vindel[icorum], Wollf Josephus 1774.	Natržený pokryv hřbetu, třeba očistit
C 07	Missale Romanum secreto sacrosancti Concilij Tridentini restitutum. Antverpiae, Plantinus, Christopher 1585.	Knižní blok zcela oddělen od hřbetu, uvolnění listy a pokrčené

C 34	Braun, Christoph (1608-1676): Sanctuarium. Hoc est sermones panegyrici sanctorum omnium, quorum memoriam sive solemnitate per totius anni decursum celebrat Sancta Mater nostra Ecclesia orthodoxa Romano-Catholica. Coloniae Agrippinae, Demen, Hermannus 1677.	Z desek vytržený knižní blok, poškozená přideščí
C 38	[Das Christliche Jahr. Oder die Messen auf die Sonn-, Gemeine-, Ferial- und Fest-Tage des gantzen Jahrs in teutscher Sprache, sambt der Auslegung derer Epistolen und Evangelien].. [Des christlichen Jahrs sechsten Theil – eilfter Theil]. [Württemberg], [Rüdiger, Johann Friedrich] [1717].	Kožený pokryv desek potrhán
C 49	[De Waldt, Ondřej František Jakub (1683-1752)]: [Chválořeč, neb kázání na některé svátky, a obzvláštní roční slavnost svatých Božích složené a na světlo vydané]. [První díl]. [Praha], [Höger, Matěj Adam] [1736].	Dochován jen knižní blok bez desek
C 50/1	Khun, Karel: Kázání na Ewangelia Nedělní celého Roku k vzbuzení lenivých a k potvrzení horlivých křesťanů. Díl druhý. Menší město pražské, Jeřábek, František 1778.	Natržena horní část koženého hřbetu, třeba vyčistit papírové desky
C 50/2	Khun, Karel: Kázání na evangelia nedělní celého roku k vzbuzení lenivých a k potvrzení horlivých křesťanů. Díl čtvrtý. Menší Město pražské, Jeřábek, František 1778.	Poškozen hřbet kožený, potrhán papírový pokryv desek
C 51	Pařízek, Aleš, (1748-1822): Vejkład na nedělní evangelia dle způsobu ve školách nařízeného. Díl první. Praha, Samm, Jan Michal 1788.	Potrhán papírový pokryv desek, chybí kožené rohy
E 29	Katolická Misionární knížka, Jindřichův Hradec, Landfras Alois s.d.	Porušen textilní pokryv desek a hřbetu

Dalších 367 tisků děkanské knihovny potřebuje jen běžné ošetření, odprašnění.

Vikariátní knihovna

/Úvodní panel/

Vikariát byl již od první poloviny 17. století území, čítající 15 – 30 farností, které před biskupem zastupoval okrskový vikář, jmenovaný z jednoho z duchovních správců vikariátu (nemusel to být vždy poličský děkan). Úkolem vikářů bylo vytvářet spojovací článek mezi všemi kněžskými svého vikariátu a biskupem či jeho konsistoří. Tlumočil tak svým kolegům biskupská nařízení, jmenování i další zprávy, naopak se jednotliví faráři neměli obracet na biskupa přímo, ale jen přes příslušného okreskového vikáře. Vikáři prováděli také každoroční vizitace farností vikariátu, kontrolovali úroveň duchovní správy, správnost úřadování, mravní život duchovenstva a měli dohlédací právo i nad školami ve svém obvodu.

V roce 1825 na výzvu státních úřadů začaly vznikat vikariátní knihovny, které měly usnadnit nemajetným duchovním přístup k dobově aktuální literatuře a to nejen úzce teologického zaměření. Protože se v jistém ohledu počítalo s možností výpůjček i pro učitele, nachází se zde celá řada učebnic, pedagogických titulů i děl naučné a krásné literatury. Knihovna poličského vikariátu byla zkatologizována v roce 2015 obdobně jako knihovna děkanství. V tomto případě se však jedná o největší dochovanou vikariátní knihovnu v rámci celé diecéze, která také díky dochovaným číslům periodik nám ukazuje způsob fungování vikariátní knihovny a to navzdory tomu, že se – na rozdíl od děkanské knihovny – nepodařilo objevit žádný dobový soupis knih. Rekonstrukce obsahu i rozsahu knihovny je však možná zejména díky signaturnímu systému, které kromě periodik obsahoval tzv. zelenou a modrou řadu.

Expozice vikariátní knihovny se bude sestávat z úvodního panelu, přibližujícího fungování vikáře i poslání vikariátní knihovny, který bude umístěn na otevřených dveřích zrekonstruované archivní skříně. Tato unikátně dochovaná skříň přiblíží roli vikáře pomocí restaurovaných kartiček s popisem vikariátní agendy a poslouží také k vystavení obou řad (zelené a modré) vikariátní bibliotéky. Ve spodní části budou umístěná dobová periodika. Kromě rekonstrukce skříně samé i kartiček vikariátní agendy, bude třeba zajistit i zasklení skříně, aby nedošlo k odcizení exponátů. Obsah vikariátní knihovny i oběh společně odebíraných periodik bude částečně představen v prostřední nízké vitríně věnované obsahové skladbě děkanské knihovny

Všech 189 svazků vikariátní knihovny, které zahrnují rukopisy, staré tisky i mladší tituly, potřebuje jen běžné ošetření, odprašnění.